

skovdrift har man jo ikke det brug for planter, som man havde før, fordi naturnær skovdrift betyder, at man i vidt omfang går over til at etablere nye bevoksninger ved hjælp af naturligt frøfald fra de allerede eksisterende træer. Det medfører et mindre behov for planter. Så det er klart, at når man lægger det om til, at man bruger en mere naturnær skovdrift, har man ikke brug for planter, for så sker det ved selvforyngelse.

Hertil kommer så forskydninger i brug af de enkelte træarter, en ændret og mere ekstensiv kulturreablering, hvad enten der er tale om plantning, såning eller selvforyngelse, og forskydninger i niveauet for den statslige skovrejsning. Planteforbruget i den statslige skovrejsning afhænger bl.a. af graden af lokal medfinansiering, og af hvilke ejendomme det konkret er muligt at erhverve til formålet.

Skov- og Naturstyrelsen kan altså forudse en endnu ringere økonomi i planteproduktionen som følge af faldende planteforbrug, og det er på den baggrund, at Skov- og Naturstyrelsen har besluttet at nedlægge de sidste to planteskoler i Fosdalen og Humlebæk og dermed helt at udfase den statslige planteproduktion.

Kl. 14.20

En udfasning tager tid. Man skal derfor træffe en strategisk beslutning, nogle år før den stærkt faldende efterspørgsel indtræffer. Jeg er derfor glad for, at Skov- og Naturstyrelsen tænker strategisk og langsigtet.

Det har været fremme i debatten, at fejlprognoser for plantebehovet har medført tab for den statslige planteproduktion. Det er rigtigt, at det faktiske forbrug af planter har været mindre, end prognoserne viste, og at der derfor er kasseret planter, men sådan er det generelt – også i den private del af planteskolebranchen, som i øvrigt har oplyst, at deres kassationsprocenter er større end statens.

Jeg siger det kun, fordi det måske for nogle er forbigået opmærksomheden, at staten rent faktisk har lavere kassationsprocenter, end private har. Så man behøver ikke, synes jeg ikke, at skælde ud på Skov- og Naturstyrelsen af den grund.

Skov- og Naturstyrelsen har løbende arbejdet med at forbedre prognoserne for styrelsernes plantebehov, og det vil styrelsen selvfølgelig fortsætte med efter en udfasning af den statslige planteproduktion.

I 1998 blev »Projekt Grøn Planteskole» iværksat på to af de på daværende tidspunkt fire planteskoler under Skov- og Naturstyrelsen,

nemlig Humlebæk i Nordsjælland og Fosdalen i Nordjylland. Skov- og Naturstyrelsens miljørigtige planteproduktion har haft som mål at reducere anvendelsen af pesticider mest muligt, så pesticider kun blev anvendt i særlige tilfælde, nemlig som nødbremse ved truende svampeangreb eller ved skadedyrsangreb, sådan som det altså også er i dag, hvor man har lov til at bruge pesticider i de her eksempler:

Den miljørigtige planteproduktion har ikke haft som ambition at blive fuldstændig økologisk eller pesticidfri. Formålet med driften fra og med 1999 var bl.a. at fokusere på færdigudvikling af produktionsmetoder til næsten pesticidfri drift. Denne udvikling er gennemført, og resultaterne er gennem relevante tidsskrifter m.v. stillet til rådighed for erhvervet.

Hermed er metodeudviklingen nået så langt, at det private erhvervsliv burde være i stand til at tage over. Jeg forventer, at de private planteskoler hurtigt vil omstille produktionen og dermed være i stand til at imødekomme den statslige efterspørgsel på miljørigtige planter. Det forudsætter naturligvis, at der er en efterspørgsel efter disse planter.

For at sikre, at forsyningen så vidt muligt kan ske med sådanne miljørigtige planter, har Skov- og Naturstyrelsen til hensigt at indgå aftaler med private planteskoler om produktion af skovplanter, der er produceret under reduceret pesticidanvendelse, så udfasningen af den statslige planteproduktion bliver en miljøneutral beslutning.

Hertil kommer, at jeg i de fortsatte drøftelser med amter og kommuner om aftalen om anvendelse af pesticider på offentlige arealer vil arbejde for at forankre dette synspunkt, så også amter og kommuner fremover bør efterspørge miljørigtige planter.

Allerede i Skov- og Naturstyrelsens redegørelse om baggrunden for beslutningen om ophør af den statslige planteproduktion fra den 22. oktober 2003 slås det fast, at man ved de kommende udbud vil stille de nødvendige miljøkrav, for at miljøbelastningen holdes på det nuværende niveau, og fremover vil planteforsyningen bl.a. skulle gennem udbud, herunder EU-udbud.

Det er i sagens natur umuligt at vide, hvem der vil vinde sådanne licitationer, men jeg tror, at de danske planteskoleejere er så kompetente, at de nok skal få deres andel af leverancerne. De private planteskoleejere har nemlig bidraget til den metodeudvikling, der er gennemført i statens planteskoler af pesticidfri drift, ligesom